

IV

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

PADOME

Padomē sanākušo Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumi (2007. gada 25. maijs) par Eiropas sadarbības nākotnes izredzēm jaunatnes politikas jomā

(2007/C 314/07)

Padome un Padomē sanākušie dalībvalstu valdību pārstāvji,

5) Padomes lūgumu ⁽⁴⁾ veicināt strukturētu dialogu ar jauniešiem, lai visos līmeņos izvērstu jauniešu un jauniešu organizāciju iesaisti to politikas jomu veidošanā un īstenošanā, kuras viņus iesaista, un tādējādi sekmējot viņu aktīvu pilsoniskumu;

ŅEMOT VĒRĀ

1) Padomes lūgumu ⁽¹⁾ 2009. gadā izvērtēt vispārējo sistēmu Eiropas sadarbībai jaunatnes lietās, par ko vienošanās panākta 2002. gadā;

6) 2005. gada pavasara Eiropadomē apstiprināto Eiropas Jaunatnes paktu, kurā apzinātas tās prioritārās rīcības jomas, kurās būtu vajadzīga lielāka jauniešu un visu attiecīgo jaunatnes politikas dalībnieku iesaiste,

2) pirmo viedokļu apmaiņu par Eiropas jaunatnes politikas nākotnes izredzēm, kura notika Izglītības, jaunatnes un kultūras padomes 2007. gada 16. februāra sanāksmē, pamatojoties uz prezidentvalstu — Vācijas, Portugāles un Slovēnijas — sagatavoto kopējo diskusiju dokumentu un paredzot sadarbības sistēmas izvērtējumu;

1. NORĀDA, ka, saskaņā ar Eiropas Jaunatnes paktu, efektīvas un noturīgas jaunatnes politikas veidošana attiecīgajās politikas jomās prasa patiesu daudznozaru pieeju, kuras izveidē un īstenošanā Padome paredz dot būtisku ieguldījumu;

3) Eiropas Komisijas politikas padomdevēju biroja ⁽²⁾ darbu, uzsverot to, cik svarīgs ir ieguldījums jauniešu labklājībā, veselības aizsardzībā, izglītībā, viņu integrācijā darba tirgū un aktīvā pilsoniskumā;

2. ĪPAŠI NORĀDA — tā kā visās dalībvalstīs ir vērojamas demogrāfiskas pārmaiņas, un paredzot, ka nākamās desmitgadēs jauniešu skaits, to samērojot ar iedzīvotāju kopskaitu, turpinās samazināties, arvien vajadzīgāka kļūst daudznozaru stratēģija, lai izstrādātu visām paaudzēm taisnīgu, noturīgu politiku, kurā līdzsvaroti ņemtas vērā gan iespējas, gan arī neizbēgamās nastas, vienlīdz sadalot tās visām vecuma grupām, un ļaujot jauniešiem iegūt patstāvības pakāpi, kas atbilst viņu vecumam un vajadzībām;

4) Eiropas Komisijas 2007. gada pavasara Eiropadomei sniegto starpposma ziņojumu ar nosaukumu "Sociālās realitātes analīze" ⁽³⁾, kurā izcelts jautājums par taisnīgumu paaudžu savstarpējās attiecībās globalizācijas un demogrāfisku pārmaiņu apstākļos un kas paver ceļu atklātām debatēm par sociāliem jautājumiem un pārbaudījumiem, kuri tāpat būtiski ietekmēs Eiropas jauniešu sociālo stāvokli;

⁽¹⁾ Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūcija par to, kā risināt jaunatnes problēmas Eiropā — Eiropas Jaunatnes pakta īstenošana un pilsoniskās aktivitātes veicināšana (OV C 292, 24.11.2005., 5. lpp.).

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/dgs/policy_advisers/publications/index_en.htm

⁽³⁾ COM(2007)63 galīgā redakcija.

⁽⁴⁾ Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūcija, kā īstenot kopējos jaunatnes līdzdalības un informētības mērķus, lai veicinātu viņu kā Eiropas pilsoņu aktivitāti (OV C 297, 7.12.2006., 6. lpp.).

3. UZSVĒR, ka atvērtā koordinācijas metode un Eiropas Jaunatnes pakts ir galvenie līdzekļi jaunatnes politikas jomu izstrādei Eiropā. Efektivitātes, saskanības un pārskatāmības interesēs būtu jāizstrādā ierosmes, lai šiem līdzekļiem nākotnē nodrošinātu labāku mijdarbību, un tie cits citu pastiprinātu. Būtu jāizvairās no tā, ka palielinātos pašreiz no dalībvalstīm prasīto ziņojumu apjoms;
4. UZSVĒR "Jaunatnes rīcības programmas" ⁽¹⁾ svarīgo nozīmi, izvērsot Eiropas sadarbību jaunatnes politikas jomā, kā arī ES Struktūrfondu nozīmi, palīdzot īstenot Eiropas Jaunatnes pakta valstu, reģionu un vietēju pašvaldību mērogā, kā arī atklāto koordinācijas metodi;
5. PAUŽ GANDARĪJUMU par Komisijas ierosmēm, kurās uzsvērts, ka jaunieši ir būtisks Eiropas Savienības un tās dalībvalstu nākotnes sabiedrību organizācijas resurss, un kurās ir veicināta patiesa daudznozarņu pieeja, izstrādājot jaunatnes politiku, stiprināts strukturēts dialogs ar jauniešiem un sekmēta jauniešu patstāvība un aktīvs pilsoniskums;
6. PAUŽ gatavību palīdzēt minētajā jomā izstrādāt, izvērst un turpināt tādas ierosmes, reizē aicinot talkā Eiropas Parlamentu, Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju un ņemot vērā darbu, ko veic attiecīgi reģionāla un vietēja mēroga dalībnieki.
- 6a) Pieņemdami šos secinājumus, PAREDZ ar atbilstīgu priekšlikumu kopumu par nākotnes tematiskajām un strukturālajām perspektīvām sniegt ieguldījumu, lai 2009. gadā padziļināti apspriestu Eiropas sadarbības nākotnes izredzes jaunatnes politikas jomā un izvērtētu sadarbības sistēmu;
7. UZSKATA, ka, ņemot vērā iepriekš minēto, jo īpaši svarīgi ir šādi aspekti:
- a) Eiropas sadarbība jaunatnes politikas jomā ir līdzatbildīga jautājuma par jauniešu dzīves apstākļu kvalitāti Eiropā risināšanā, izmantojot īpašus jaunatnes politikas instrumentus, kā arī uzlabojot jaunatnes dimensijas iestrādi svarīgāko politikas jomu daudznozarņu koordinācijā ar saistītām politikas jomām un uzlabojot minēto koordināciju. Sadarbību varētu stiprināt, lai:
- uzlabotu jauniešu sociālo integrāciju un atvieglotu viņiem ceļu uz patstāvību, un tādējādi risinātu demogrāfijas problēmas, jo īpaši:
 - nodrošinot iespēju visiem jauniešiem iegūt vajadzīgās pamatprasmes un zināšanas,
 - atvieglinot pāreju no izglītības un apmācības uz nodarbinātību,
 - elastīgumu, arī lielāku mobilitāti, ko prasa no jauniešiem, apvienojot ar nodrošinājumu ("elastīgums un sociāls nodrošinājums"),
 - veicinot jauniešu uzņēmējdarbības potenciālu un
 - vajadzības gadījumā, sekmējot politikas, kas sniedz jauniešiem vēl vienu iespēju, lai atgrieztos pie sava cilvēciskā kapitāla attīstīšanas nākotnei,
 - uzlabotu apstākļus dzīvei daudz kultūru sabiedrībā, izkopjot jauniešu prasmes izmantot dažādu kultūru pieredzi,
 - veicinātu to, lai tiktu ievērotas cilvēktiesības un tādas vērtības kā iecietība, savstarpēja cieņa, daudzveidība, līdztiesība un solidaritāte, kā arī apkaroti visi diskriminācijas veidi;
 - vairotu jauniešu labklājību, tostarp nodrošinot apstākļus, kuros tie var ievērot veselīgu dzīvesveidu;
 - veicinātu jauniešu iesaisti kultūras dzīvē un viņu jaunradi;
 - atbalstītu jauniešus, ļaujot labāk apvienot darbu, ģimenes un privāto dzīvi, lai viņi, ja to vēlas, varētu nodibināt ģimeni un vienlaicīgi pilnībā iegūt apmācību un izglītību vai uzsākt darba gaitas,
 - uzlabotu sociālos un ekonomiskos apstākļus, kādos dzīvo jaunieši atpalikušos pilsētu un lauku rajonos.
- b) Īpaši svarīgi ir jaunatnes politiku attīstīt kā daudznozarņu politiku, ciešā sadarbībā ar jauniešiem, kuri aktīvi darbojas jaunatnes jomā, un jaunatnes organizācijām. Līdztekus citiem priekšlikumiem, kas vēl jāizstrādā, esošie strukturētā dialoga instrumenti — piemēram, prezidentvalsts jaunatnes pasākumi un Eiropas Jaunatnes nedēļa — būtu jāizmanto, lai rīkotu neoficiālus forumus, kuros iesaistītos saskarīgu politikas jomu dalībnieki no Padomes, Komisijas un Eiropas Parlamenta. Būtu jātiecas nodrošināt, lai jauniešu pārstāvjus jau sākumā iesaistītu tādu forumu izveidē un īstenošanā, īpaši pievērstos tādiem jauniešiem, kuru stāvoklis ir nelabvēlīgs no sociālā, kultūras vai saimnieciskā viedokļa.
- Būtu jāizstrādā priekšlikumi pastiprinātai daudznozarņu sadarbībai Padomē un tās strukturās, kas saistītas ar jaunatnes jomu.

(1) OVL 327, 24.11.2006., 30. lpp.

- c) Regulārs Eiropas ziņojums par jauniešu stāvokli Eiropā varētu palīdzēt analizēt jauniešu problēmas un dzīves apstākļu kvalitāti un pievērst uzmanību šiem jautājumiem, kā arī jauniešu politikas jomu attīstībai Eiropā. Saistībā ar strukturēto dialogu jaunieši varētu aktīvi palīdzēt ziņojumu izstrādē. Ziņojumi būtu jāuztver kā pamanāmi stimuli, lai rosinātu diskusijas par to tematiskajām prioritātēm.

Lai izvairītos no papildu ziņošanas pienākumiem, to varētu darīt, izmantojot informāciju, kas iegūta ziņojumu izstrādes gaitā saskaņā ar atklāto koordinācijas metodi, ja iespējams, pievienojot arī attiecīgus dalībvalstīs, jauniešu organizācijās un pētniecības jomā iegūtus datus un strukturētus labas prakses piemērus.

- d) Lai jaunatnes jomā uzlabotu konsekveni, saskaņību un pārskatāmību, būtu pēc iespējas labāk jāizmanto triju prezidentvalstu sadarbība, pamatojoties uz 18 mēnešu programmām. Saskaņā ar Padomes Reglamentu ⁽¹⁾ tas ietvertu laicīgu sadarbību ar trim turpmākām prezidentvalstīm un Komisiju, lai, pamatojoties uz Padomē apstiprināto darba plānu, skaidri būtu apzinātas tematiskās prioritātes trijiem nākamajiem gadiem.

Prezidentvalstīm būtu īpaši jāpievērš uzmanība, lai ar jauniešiem savstarpēji saistītu konkrētus strukturētā dialoga pasākumus, kā arī, lai pēc problēmu apspriešanas ar jauniešiem darbu varētu turpināt, ņemot vērā apspriedēs panākto.

- e) Būtu jāizveido pārrobežu sistēma nolūkā atvieglot labas prakses apmaiņu jaunatnes politikā iesaistītiem vietējiem un reģionu dalībniekiem, īpaši uzsverot "mācības no līdzaudžiem" saistībā ar Eiropas Jaunatnes pakta vietējas īstenošanas stratēģijām. Minētajās apmaiņās gūtās atziņas būtu jā dara viegli pieejamas visām ieinteresētajām pusēm un tās būtu regulāri jāizvērtē un jāizmanto — arī kā daļa no Jaunatnes ministru ieguldījuma Lisabonas mērķu sasniegšanā.

Apmaiņas būtu jāpapildina ar plānošanas, strukturēšanas un izvērtējuma pamatnostādņu kompleksu. Būtu jāapsver apbalvojumu sistēmas izveide, lai pievērstu uzmanību izciliem panākumiem sekmīgā vietējo stratēģiju īstenošanā un uzlabotu informētību par darbu, kas tiek veikts jaunatnes jomā Eiropas mērogā.

⁽¹⁾ OVL 285, 16.10.2006., 47. lpp.